

Élménybeszámoló – TU München, 2020/21 2. félév

Az ötödév második felét Németországban, Münchenben tölthettem az ERASMUS programmal. A szervezést jó előre elkezdtem – a pandémia nem könnyítette meg a helyzetemet, de végül minden szükséges papírt be tudtam szerezni időben.

Kiutazás és az első hét hivatalos teendői

Március végére szólt a vonatjegyem – akkor még karanténba kellett vonulnia mindenkinek, így odamentem pár nappal az orientációs hét előtt. Utólag persze nem maradtam volna le semmiről, ha később megyek, mivel minden online volt, de az áprilist már Münchenbe beköltözve kezdtem. Amint kiszabadultam a karanténból, elvándoroltam a KVR-hez bejelenteni a lakcímemet – ez 3 hónap ott-tartózkodás esetén kötelező, de egyébként is ajánlott, mert nagyon sok előnnyel jár. Például igénybevehettük az ingyenes tesztelési lehetőséget a lakosság számára – nem csak a gyors tesztert, de egész Bajorországban a PC-ért sem kellett fizetnünk. Nekem erre az időszakra maradt az orvosi alkalmassági intézése is (erről a kintiek nem tájékoztattak külön, de a honlapon megtalálható, hogy pontosan miket kérnek). Elmentem a legközelebbi házi orvoshoz, aki pár napon belül mindent elintézett nekem, és az európai egészségbiztosítási kártyám miatt csak azokért az oltásokért kellett fizetnem, amin nincs állami támogatás, mert különlegesekek (Hepatitis B és A, ezek utazási oltásnak minősülnek).

Szállás

Münchenben szállást találni kifejezetten nehéz (és drága), így nagyon boldog voltam, hogy jutott nekem egy „kollégiumi” hely. Január közepén kaptunk egy emailt a semmiből, hogy lehet jelentkezni, de csak úgy, ha elfogadjuk, hogy bárhová rakhatnak minket. Én úgy döntöttem, hogy inkább élek a lehetőséggel, még úgy is, hogy bizonytalan volt, hogy milyen szállásom lesz – a lényeg volt, hogy biztosan legyen. A müncheni diákszervezet, a Studentenwerk, több diákszállót (*Studentenwohnheim*) tart fenn, ezek közül a legnépszerűbb az Olympiadorf, azaz *Olydorf* – mint az erasmusosok többsége, én is ide kerültem. Itt kétféle lehetőség van: *Bungalow* (egy saját kis kétszintes lakás) vagy *Hochhaus* (a 14 emeletes újépítésű házban egy kis lakás). Ezek mind saját fürdővel és mini konyhával rendelkeznek. Kb havi 350 eurót kellett fizetnünk, plusz Németországban mindenkinek kötelező rádió és tv adót fizetnie – ez a Rundfunkbeitrag, kb havi 20 euró. Ezt sajnos úgy se lehet kikerülni, ha se TV, se rádió, se telefon nincs a lakásban, így nekem is be kellett fizetnem.

Egyetem, tárgyak, a német rendszer

Az itthoni klinikák közepesen segítőkészek voltak, és végül a neurológiát, nőgyógyászatot, és a szemészetet vittem ki (nőgyógyászatból itthon is le kellett vizsgáznom). A fő tárgyaimat a kinti ügyintéző vette fel – a TUM-on hagyományosan folyik az oktatás, így a szemeszterben egyszerre hallgattam az előadásokat – *Vorlesung* (ezt ők általában negyedévben teszik), illetve bejártam a gyakorlatra is – *Blockpraktikum* (általában ötödév). Szülészetből volt *Seminar* is, ez a Vorlesunghoz tartozott, neurológiából pedig egy *Bedsidekurs*, ami egy rövidke, egy napos gyakorlat volt. Az előadások és szemináriumok mind online zajlottak, a gyakorlatokra viszont (egy gyors tesztert cserébe) be tudtunk menni a kórházba. A legjobb döntésem volt a Neonatológia szabvált felvenni: minden héten egyszer be kellett mennünk a gyermekklinikára, ahol átbeszéltük a főbb kórképeket, és megtanultunk újszülötteket vizsgálni. Nagyon jó volt hosszabb ideig követni ugyanazokat a betegeket, én nagyon sokat tanultam, és nagyon élveztem a kurzust. Az oktatás minden része németül zajlott, így a vizsgáztatás is – viszont néhány tárgynál lehetett használni szótárat. A hagyományos rendszerhez

ellenben nem szokványos vizsgaidőszak társul: mindenből írásbeli vizsga volt, egyetlen időpontban – pótvizsgalehetőség nélkül.

Szociális élet, programok

A pandémia miatt az elején csak online voltak hivatalosan szervezett programok. A helyi ERASMUS egyesület, a TUMi, nagyon próbálkozott színvonalas eseményeket szervezni, de ezek sajnos nem voltak olyan jók, mint a szokásos személyes programjaik. De így is feltaláltuk magunkat, és nagyon hamar kialakult egy kis társaságunk, akikkel mindent együtt csináltunk a félévben. Idővel lehetett menni sörkertbe (az Augustinert és a Hirschgartent nagyon ajánlom), kinyíltak az éttermek, múzeumok – így nem unatkoztunk. Júniusra hivatalos városlátogató túrák is lettek a Studentenwerk szervezésében, így jutottam el például Passaubá. Bejártuk a környéket, és az egyik barátnőmmel a nagy német városokat is meglátogattuk.

Összességében életem legjobb féléve volt ez. Nagyon sok barátot szereztem a világ minden tájáról, Argentínától Finnorszáig, fejlődött a nyelvtudásom – mind az angol, mind a német (sőt, a spanyol is, mert fel tudtam venni egy kezdő kurzust az egyetemen), és nehéz szívvel, de életreszóló élményekkel hagytam a hátam mögött Németországot. Nagyon hálás vagyok az ERASMUS irodának a lehetőségért és a sok-sok segítségért, amit a program alatt nyújtottak. Én mindenkinek csak ajánlani tudom a külföldi félévet, nagyon sok területen lehet fejlődni, sokat lehet tanulni, és egy üde színfolt az egyetemi évek alatt.

Szabó Fruzsina Orsolya
ÁOK VI.